

voorspelbaarheid begrepen is, zullen wij, in het geloof, mogen zien als Gods voorzienige vervulling van een der voorwaarden voor de uitvoering van de cultuurtaak, die God zelf de mens stelde.

Maar het zal altijd zijn een voorspelbaarheid bij de gratie van Gods Wil.

Ook wat de grenzen der voorspelbaarheid zijn in het wetmatig gebeuren zal de mens uit zijn denken alleen niet kunnen voortbrengen.

De ontvouwing der kennisrelatie tussen mens en kosmos zal slechts in stage wisselwerking tussen waarneming en denken kunnen geschieden.

Niettemin gaat het „zijn” waarop de kennis zich betreft niet op in het „waargenomen worden” en evenmin in het „gedacht worden”. Tegenover het raadsel van dit „zijn”, zal ook de proefondervindelijke wijsbegeerte slechts kunnen beginnen en eindigen met de belijdenis van het „geschapen zijn”.

Ik heb gezegd.

